

До Івонни

Гійом Аполлінер

Ти дивний сад спокус де не один вже пас
Зальотний припутень свої голодні зори
Тут дикий виноград і пишний ліліяс
Красолі запашні й тернисті пасифлори

У тім саду весна і осінь водночас
У небо радісно стримлять гінкі дерева
І пінява цвітінь і зрілість янтарева
Духмяно гроняться і надять по нечах

Немов із яблуні пелюсточки опалі
Жорстоких нігтиків твоїх емаль тонка
Твої повіки мов троянд платочки в'ялі
Ти весно чистая ти осене п'янка